

[C. J. F. Sven.]

til, at vi kunde bede os forskaanet for den Slags irriterende Smaaafgifter, som savner virkelig reelt Formaal.

Steen: Den Tale, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven her har holdt, kan jeg for mit Vedkommende helt og fuldt slutte mig til, og jeg skal i Fortsættelse af de samme Synspunkter sige, at de Undersøgelser og Overvejelser af det foreliggende Forslag og de Forhold, der staar i Forbindelse med det, som jeg, siden Sagen var til første Behandling i dette høje Ting, har haft Lejlighed til at anstille og ogsaa har anstillet, ikke paa noget Punkt har ændret den Opfattelse af Forslaget, som jeg ved første Behandling gav Udtryk for i de kritiske Bemærkninger, jeg den Gang fremsatte, og som jeg derfor maa fastholde, saa meget mere som det Forslag, der nu foreligger til endelig Vedtagelse, paa alle afgørende Punkter har en Ordlyd, der nøje falder sammen med det Forslag, den højtærede Minister oprindelig fremsatte. Jeg har vedblivende den Opfattelse, at dette Forslag aldrig burde have været fremsat, og jeg anbefaler i Dag det høje Tings ærede Medlemmer at stemme imod det. Der findes efter min bedste Overbevisning intet Grundlag for et Stykke Skattepolitik af den Karakter. Vi har i dette Øjeblik en god og rimelig Ordning paa det heromhandlede Omraade, idet den militære Afdeling, som under civil Ledelse kaldes Geodætisk Institut, for Skatteydernes Penge foretager Opmaalinger, som tjener bestemte militære og andre Statsformaal, og som saa tillige naturligvis danner Grundlag for, at Befolkningen her i Landet kan erhverve sig gode Kort til en rimelig Pris. Til hvilken Pris disse Kort kan erhverves i Boghandelen, er jo navnlig af Forslagets Tilhængere ført frem i Debatten under anden Behandling, og jeg opfattede de Bemærkninger, der den Gang faldt om dette Forhold baade fra den højtærede Minister og fra andre, saaledes, at man fandt, at den Pris, Kortene kunde erhverves til i Boghandelen, egentlig var for høj. Hvis det var det, man vilde give Udtryk, er jeg ikke uenig deri, men jeg retter det Spørgsmaal til dem, der i Dag vil gennemføre denne Sag: der er vel ingen af Dem, der tror, at Kortene bliver billigere, naar man lægger denne Afgift paa! Nej, der var her en anden naturlig og rimelig Vej at gaa, og dér vilde Geodætisk Institut have en værdig Opgave: Hvis Instituttet virkelig paa Grundlag af de Undersøgelser, som det bedre end nogen anden kan anstille, kommer

til det Resultat, at Befolkningen ikke betjenes med gode Kort til en rimelig Pris under den nuværende Ordning, sælg da Kort gennem Afdelingen til Udsalg af Kort og fremstil de Korttyper, der her i Landet er et Marked for, saaledes at vi faar en sund og naturlig Konkurrence paa dette Omraade. Men i Stedet for dette møder man frem for den høje Rigsdag med et Forslag om Oprettelse af et faktisk Statsmonopol paa dette Omraade ved at indføre en Afgift som den foreslaaede for alle andre end Geodætisk Institut, der giver sig af med Fremstilling af saadanne Kort.

Jeg er nu i Besiddelse af den uforbederlige Optimisme, der giver sig Udtryk i, at jeg endnu ikke i dette Øjeblik er fri for et svagt Haab om, at det kan lykkes at hindre denne Lovs Gennemførelse. Stillingen er den, at mit Parti vil gaa imod den. Det konservative Partis Stilling har jeg forstaaet saaledes, at forskellige Opfattelser gør sig gældende indenfor Partiet, og derfor skal der ikke fra min Side lyde nogen som helst Art af Bebrejdelse mod ærede Medlemmer af det høje Ting, som tilhører dette Parti. Jeg vil ikke i noget Tilfælde bidrage til den letkøbte Kritik, der ofte sætter ind og under Latter føres frem overfor ærede Medlemmer af dette høje Ting, fordi de, tilhørende et Parti, overfor Spørgsmaal af denne Art har en egen selvstændig Opfattelse og ved Tale og Afstemning her giver Udtryk for den. Hvad angaar det socialdemokratiske Parti, da nærer jeg ingen Forhaabning om, at der indenfor dette Parti skulde være noget Medlem, der vil støtte de Tanker, det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven og jeg her Side om Side kæmper for. De skal jo, siges der, have den Opfattelse, at den bedste Udvikling for Erhvervs livet er den, at Staten overtager Produktionen, og naar de har den Opfattelse, kan jeg forstaa, at de har givet Udtryk for den Begejstring, som de nærer for dette Lovforslag, en Begejstring, der fra første Færd er saa stærk, at end ikke de velbegrundede Protester, der er fremført fra Arbejderne indenfor de paagældende Erhvervsvirksomheder, har evnet at gøre noget som helst Indtryk paa de socialdemokratiske Medlemmer.

Derimod vil jeg gerne henvende et Par Ord til Venstrepartiets Medlemmer. Jeg har haft rig Lejlighed til ude omkring i Landet ved Folkemøder at høre, hvad det er for en Politik, Venstre overfor Befolkningen træder frem som Forsvarer og Talsmænd for, og jeg maa sige, at jeg har ikke været til Stede ved noget Møde, hvor en